

[Grünbaum.]

sig i kildeskatteoven om standardfradraget, og det drejer sig i ikrafttrædelsesoven om det særlige 10.000 kr. fradrag. Vi er ikke enige i, at man skal ophæve standardfradraget, og vi finder det ikke rigtigt at forære de selvstændige en særlig fradragmulighed for såkaldt overført indkomst på indtil 10.000 kr.

I øvrigt er der altså tale om enighed på væsentlige punkter, hvoraf det vigtigste så afgjort er særbeskatningsordningen for de udearbejdende hustruer og ordningen for de såkaldte medhjælpende hustruer, men jeg vil også gerne understrege enigheden om en generel forhøjelse af børnetilskuddene og om ydelse af et særligt tilskud til enlige med børn.

Hvad selve principperne i ordningen angår, vil jeg gerne notere, at der i udvalget er konstateret fuld enighed — fuld enighed — mellem partierne om stort set det, der var den forrige regerings linje. Det vil først og fremmest sige, at samtlige de i udvalget repræsenterede partier er enige om, at der også for den hustru, der ikke er udearbejdende, skal ydes et personfradrag, og at ordningen baseres på den såkaldte enhedsskala. Samtlige partier har altså afvist Dansk Kvindesamfunds alt for vidtgående forslag, hvorefter der kun skulle ydes personfradrag til den, der erhverver indtægten, men ikke til den hjemmeværende hustru.

Partiernes enige standpunkt på dette område kommer ikke for mig som nogen overraskelse. Vi har kendt det længe, men jeg kan ikke undlade ved denne lejlighed at sende en hilsen, en venlig hilsen, med adresse til alle dem, både i og uden for Dansk Kvindesamfund, der deltog så stærkt og — som det kan konstateres i dag — så helt uvederhæftigt i den fantastiske propaganda mod denne del af vor skattereform.

Det kan jo ikke undgås, at gennemførelsen af særbeskatningen medfører visse skattemæssige forskydninger. Men hvor havde vi været henne i dag, hvis man så tilmed ved siden af disse forskydninger havde berøvet ægteparret med den hjemmeværende og hjemmearbejdende hustru det ene personfradrag? Det kunne naturligvis ikke gå, og derfor er man også endt i det resultat, man er endt i, og endt i det i enighed mellem alle partierne.

Jeg er derfor godt tilfreds med at konstatere, at der i det høje ting er bred enighed om, at et sådant skridt som det, der var foreslået af Dansk Kvindesamfund, ville være forkert, og at der altså fortsat i vor skattelovgivning skal tages hensyn til de familier, hvor hustruen ikke er udearbejdende, derved at alle ægtepar får 2 personfradrag, uanset om hustruen bliver hjemme eller tager arbejde uden for hjemmet.

Hvad så med de enlige, kan man sige. Ja, de vil fremtidig blive beskattet efter samme skala som ægteparrene, enhedsskalaen, og den skatteforskel, der bliver tale om, vil herefter alene bero på personfradraget.

Kravet om, at der ikke skal være skat på ægteskabet, som man har udtrykt det, opfyldes. To enlige, der har erhvervsarbejde, vil herefter, når de gifter sig og begge fortsætter deres erhvervsarbejde, ikke blive beskattet højere end før ægteskabet. De beholder jo hver for sig sit personfradrag, og de beskattes hver for sig efter enhedsskalaen. For mindre hustruindkomster kan der endvidere blive tale om hustrufradrag på indtil 2.000 kr., men der kan altså ikke blive tale om, at de bliver beskattet højere ved at gifte sig.

For enlige med børn er der et særligt problem, fordi de efter kildeskatteovens system kun skal have ét personfradrag. Jeg rejste dette spørgsmål ved førstebehandlingen, og det søges jo nu løst gennem ydelse af det særlige tilskud på 1.000 kr. kombineret med overflytning af beskatningen af underholdsbidrag til børn til barnet selv, hvorved i de fleste tilfælde bidraget vil blive skattefrit. Jeg vil dog benytte anledningen her i dag til at sætte et spørgsmålstegn ved de 1.000 kr. Beløbet er nok for lille, og det må vi se på til sin tid; det skal der jo ikke træffes afgørelse om her i dag, og derfor skal jeg heller ikke fordybe mig i dette spørgsmål, vi kan vende tilbage til det.

For at undgå en skatteforskydning til ugunst for de mindre hustruindtægter er det særlige hustrufradrag bevaret. Det sker fuldt ud med de 2.000 kr. for en skattepligtig hustruindtægt på indtil 11.000 kr., og det aftrappes derefter op til en hustruindtægt på 30.000 kr., hvor det så er helt bortfaldet. Har manden f. eks. en skattepligtig indtægt på 20.000 kr. efter de fradrag, han selv kan